

paa den Bro, han har fastet mellem sig og Ministeriet Estrup den 3die Januar isjor, saa er det jo ikke Andet end et Modstykke til, at han vil forundre sig over, at jeg slaar en Bro mellem Administrationen og den provisoriske Finantslov, hvilket paa ingen Maade er Tilfældet. Gjenfærdigheden i vore Forundringer kan maaste ophæve hinanden, og vi kunne saaledes maaste slippe for at drive Tiden hen med slig unyttig Tale. — Det ærede Medlem stiller sig paa et formelt Standpunkt med Hensyn til Anklagen, idet han siger, at mit Forslag kan ikke bruges som Anklagepunkt. Det skal heller ikke bruges som Saadant. Jeg tror, at Anklagemagtens Anvendelse har ogsaa en Historie her; thi de to Gange, da der er blevet anordnet Anklage mod Ministerier, er der her nedfat Udvalg derover efter Forslag. Disse Udvalg have fremsætt og begrundet og faaet Anklagepunkterne vedtagne, og dersom det skulde lykkes at faae den velfortjente Anklage mod det Estrupske Ministerium frem, saa vil der ogsaa være at nedfatte et saadant Udvalg til at stille en Anklageordre. Jeg opfatter det Forslag, som det ærede Medlem her stiller, for at være stillet til at slaa al Anklage mod Ministeriet Estrup ihjel, saa at det Hele skal være godt, naar Folkethinget blot har sagt, at det var ulovligt at opkræve Skatter og afholde Udgifter efter den omtalte Lov; men det vilde efter min Mening være meget uheldigt, om denne Sag skulde dø paa et saa slet Forslag, som dette i Virkeligheden er baade i Henseende til Form og Indhold. Jeg vil derfor paa ingen Maade gaa ind paa at modificere mit Forslag efter det Forslag, som det ærede Medlem har stillet.

Bajer: Jeg vil kun oplyse det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) om, at jeg ikke vilde rette nogen Anke imod ham, men kun udtale mig klart for mit eget Vedkommende, naar jeg sagde, at hans Betænkning var fremkommen saa sent. Med det Samme tør jeg vel sige til den ærede Ordfører — forudsat, at jeg har forstaaet ham rigtig —, at jeg tror ikke det er rigtigt at angribe Udtrykket „misbillige“, som om det ikke var stemmende med Praxis at misbillige noget Saadant og at udtale det i en Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet; thi Folkethinget har tidligere vedtaget en Beslutning, nemlig med Hensyn til Satsregnskabet for 1874—75, hvori det netop brugte Udtrykket „misbillige“ med Hensyn til Afhændelsen af den saakaldte Marmorkirke. Ganske vist blev det ikke Rigsdagens endelige Beslutning, men det skrev sig derved, at der, inden Sagen blev endelig afgjort, blev anlagt Rigsrets sag, og saa forandrede Folkethinget sit Forslag til: „Med fornødent Forbehold med Hensyn til de Punkter, for hvilke Folkethin-

get i denne Samling har besluttet Tiltale for Rigsretten“ osv. Jeg tror altsaa, at Udtrykket „misbillige“ kan forsvares, selv om man vil anlægge Rigsrets sag; men her mener jeg, at „misbillige“ skulde gaa paa det Formelle — hvilket altsaa for saa vidt kommer til at passe, som man jo ikke kan have i Sinde at lave Statsregnskabet helt om —, hvorimod Udtrykket: „Kan ikke passere“ skulde gaa paa Realiteten. Det er i denne Henseende, at jeg i min Anskuelse nærmer mig noget til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup).

Sørup: Jeg skal ikke opholde mig ved den Del af den ærede Ordførers Foredrag, som han selv karakteriserede som unyttig Tale. Jeg skal kun slaa fast, at den ærede Ordførers Standpunkt i denne Sag er det, at han siger, at der her foreligger os et Forslag til Beslutning, om hvilket han udtaler sin Forventning om, at det kan blive vedtaget af Landsthinget, medens den Indvending, som han gjorde imod mit Forslag, kun var den, at det var magtesløst, da det ikke vilde kunne vinde Tilslutning i Landsthinget. Jeg tror det er rigtigt her at slaa fast, at den ærede Ordfører nu har det Standpunkt overfor Provisoriet, at han vil være enig med Landsthinget om denne Ting, og at han her i Thinget ikke vil støtte, fremstille eller forsvare Andet, end hvad han kan vente at faa Landsthingets Tilslutning paa. Jeg tror, at en stærkere og mere passende Karakteristik af den ærede Ordførers Standpunkt kan ikke tænkes. Jeg skal give den ærede Ordfører Ret i, at der i den sidste Tid har vist sig Afkillige, som gave sig ud for at være radikale, men som i Virkeligheden vare alt Andet end det, og jeg tror, at er der Nogen, som kan tale med om den Ting, saa er det den ærede Ordfører.

Leth: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil tillade mig, den nemlig, at, naar jeg sluttede mig til det af Flertallet fremsatte Forslag, er det naturligvis ikke, fordi jeg ikke ogsaa i Tanken meget vel og fuldt ud kan slutte mig til det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds fremsatte Forslag. Spørgsmaalet er kun, hvilken Form der er rettest at vælge, og det forekommer da mig, at den Form, som er valgt af Flertallet, i dette Tilfælde bør foretrækkes. Det stiller sig for mig, at man, naar man stemmer for det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds stillede Forslag, let kan tro, at man har gjort Noget, som man saa senere kunde faae isinde at berolige sig med. Men jeg kan ikke se, at man, hvis dette Forslag vedtages, opnaar Noget, som i dette Tilfælde har en virkelig positiv Effekt eller Virkning. (Afbrydelse af Ber g). Jeg hørte ikke, hvad det ærede Medlem sagde, men